

Tortosa. Diverses generacions de tortosines nascudes als 50 i 60 van formar part de les Guies Sant Jordi, grup que les va educar en valors i del qual guarden un gran record

50 anys de les Daines: una educació de per vida

El grup de guies tortosines el 1968 a l'ermita de Mig Camí, a Tortosa. FOTO: CEDIDA

Un campament a Horta de Sant Joan, el 1969. FOTO: CEDIDA

Reunió de dissabte a la tarda al castell de la Suda, el 1968. FOTO: CEDIDA

MARINA PALLÁS CATURLA
TORTOSA

«Ser daina em va ensenyar a ser autònoma, a ajudar els altres, a treballar en equip, a tenir respecte per la natura, a ser creativa, a tenir esperit crític...». «Ser daina em va fer valenta i vaig aprendre

a superar les dificultats, a esforçar-me». «Allí va ser la primera vegada que vaig llegir i escriure en català, perquè l'escola era en castellà». Són records d'algunes generacions de tortosines, nascudes als anys 50 i 60, que van formar part de les Guies Sant Jordi a Tortosa, un moviment de

renovació pedagògica femení vinculat a l'escultisme català (scouts). En aquell moment potser no se n'adonaven, però per a aquestes xiquetes i adolescents aquella educació i aquells valors els va servir per a tota la vida.

El grup va néixer l'any 1966 a Tortosa i van organitzar sortides

fins el 1972, quan les guies van deixar de tenir continuïtat per la manca de relleu generacional, en marxar les caps més grans a estudiar. El moviment estava vinculat a l'església catòlica, però era molt progressista i catalanista.

La principal impulsora va ser Pilar (Pia) Cid Xutglà, que ara té

80 anys. Guarda un bon grapat d'àlbums de fotografies d'aquella època, llibres sobre l'escultisme català i tot tipus d'informació per elaborar i preparar les activitats que hi organitzaven.

«Jo vaig anar al Canigó quan tenia 18 anys amb uns nois que eren escoltes. En acabar d'estudiar, a través de la meua germana que coneixia una noia que havia fet un grup de boy scouts amb noies, em va animar a organitzar-ho i em vaig començar a informar. A tot arreu de Catalunya ja n'havia, però aquí no», explica animadament.

L'objectiu amb les sortides en grup i excursions a la natura era formar aquelles xiquetes en una educació integral de valors: aprenien a ser autònomes i resolutives, a esforçar-se, a ser endreçades, a ajudar altres i ser solidàries, a treballar en equip, a tenir esperit crític i enraonar, a respectar la natura, a cultivar la música i el teatre, la creativitat i les manualitats... Alguns dels le-

El grup va organitzar sortides i excursions a la natura de l'any 1966 al 1972

mes eren: «la daina és neta i endreçada», «Sempre a punt» (en ajudar els altres, en ser eficient...) i «Tant com puc» (en fer les coses el millor possible).

«És una educació integral i a la natura: es fomentava el treball en equip, però també l'atenció personal i individualitzada segons les necessitats de cadascú, la creativitat... Cantàvem molt. Encara recordo les cançons. Les tres germanes meues i jo cada any fem un tros del Camí de Sant Jaume i cantem les cançons de quan les daines», rememora Cid Xutglà.

El grup va començar amb les petites, les anomenades daines (de 8 anys) i va anar creixent. Als 12 anys passaven a ser noies guies, als 14, caravel·les, i després, caps. Els grups tenien noms vinculats a